

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חדש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לחמבי"ט, שער התפילה פרק ה')

ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 83 – כד סין תשס"ד לפ"ק ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר באר מים חיים פרשת תולדות - פרק כו

ולזה הנה יצחק אבינו ע"ה ידוע מדתו מדת הגבורה הגדולה פחד יצחק והיה צריך תמיד לשמירה יתירה מפחד החיצונים העומדים למולו ועל כן נאמר בו (בראשית כ"ד, ס"ג) ויצא יצחק לשוח בשדה כי הוא היה צריך תמיד לתיקון השדה המבואר בכתבי האר"י ז"ל שהוא שמירת השי"ן שלא יקחו אותה אותיות ק"ר שהם בבחינת הרע להעשות שקר וצריך לעשות משקר שדה שדה חקל תפוחין (עיין בכוונת קבלת שבת בשדה) ועבור זה היה צריך להעקד על גבי המזבח להיות עולה כליל לה' בכדי שעל ידי זה לא יוכל לשרות עליו שום בחינה מבחינות הרעים כי נתקדש לעולה לה', וזה הכל בארץ ישראל שנאמר בה (דברים י"א, י"ב) ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלוהיך בה וגו' ופירש בזוה"ק (חלק א', ק"ח ע"ב) שלא ניתנה תחת שום שר מהשרים הסובבים הכסא כי אם ה' בכבודו ובעצמו מושל עליה ומנהיג אותה כרצונו, ואכן אף על פי כן נמצא בה בחינת היצר הרע מטעמים הכמוסים (עיין בספר חסד לאברהם) ולכן היה צריך להיות עולה לריח ניחוח לה' מה שאין כן בחוץ לארץ שניתנה תחת שרי מעלה המעורבים מטוב ורע שעל כן אמרו ז"ל (כתובות ק"י ע"ב) שכל השרוי בחוץ לארץ עובד ללא אלוה אמת, שנאמר (שמואל א' כ"ו, י"ט) כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד וגו' לפי שניתנה תחת השרים שמהם נמשך שורש הקליפה האומרת אני ואפסי עוד, ואם היה יצחק יוצא לשם מרוב שורש הגבורה והפחד שבו ח"ו ח"ו היה אפשר נמשך קצת אחרי שורש לא טוב, ועל כן אמר לו הקב"ה גור בארץ הזאת שאתה עולה תמימה ואין חוץ לארץ כדאי לך, כלומר כיון שאתה הוצרכת להיות עולה תמימה מה שמעולם לא הוצרך אדם לכך והכל עבור הגבורה והפחד הקשה על כן אין חוץ לארץ כדאי לך למען לא תאונה אליך רעה

ונגע לא יקרב באהליך, וזה שאמר לו שכן בארץ אשר אומר אליך, פירוש בארץ שאני יכול לומר לך ולדבר אתך מה שאין כן בחוץ לארץ פן תפול ממדריגתך ובלא זה אין הנבואה שורה בחוץ לארץ כידוע. או כה יאמר הנה הארץ הזאת שאני אומר הוא השייך אליך ולא ארץ אחרת. והטעם כי:

(ג) גור בארץ הזאת ואהיה עמך. כשאתה תגור בארץ הזאת אז אני בעצמי אהיה עמך שהארץ הזאת תחת ממשלתי מה שאין כן בארצות שניתנו תחת השרים, וחלילה לך לבוא תחת שום שר (ועיין בילקוט ראובני ותמצא שם קרוב לדברינו הנאמרים) ועל כן ואברכך אני בעצמי ותהיה הברכה מידי ממש לא על ידי שום שר וממונה והוא על דרך אוכל לכבוד שבת שלא היה שום ממוצע הנאת הגוף בינו לבין המצוה וכן לא יהיה שום ממוצע ביני וביניך:

כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל. כי לפי שהארץ הזאת הוא חלקי לבד שאין לשרים חלק בה וגם חלק ה' עמו שישראל אינם ניתנין תחת שום שר כי יעקב חבל נחלתו ועל כן אתה וזרעך תירשו את הארץ ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל, ואמנם אומרו כי לך ולזרעך וכן גבי אברהם כתיב כי לך אתננה ולזרעך אחריך ולכאורה הנתונה לא היה כי אם לזרעם אחריהם ולא להם, ואפשר לומר בזה על פי מה שאמרו חז"ל (סנהדרין צ' ע"ב) שאלו מינין את רבן גמליאל מניין שהקב"ה מחיה מתים אמר להם מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים ולא קיבלו ממנו וכו', עד שאמר להם המקרא הזה (דברים י"א, כ"א) למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם, לכם לא נאמר אלא להם מכאן לתחית המתים מן התורה. ונמצא נכון שבועת ה' שאמר לאבותינו לאברהם יצחק ויעקב בלשון כי לך אתן כי להם יתן את הארץ הזאת לרשתה אם ירצה ה' לתחית המתים. ואכן עוד נראה כי באמת חיות הרוחניות שורש ארץ ישראל אשר בשמים ממעל זה נתן להאבות תיכף והם ירשוה וקבלו האור הזה בנפשם והברכה אשר בה, רק גוף גשמיות הארץ לא היה יכול הקב"ה ליתן כי אם אחר רבות זרעם ככוכבי השמים וכאשר אמר להם משה (דברים א' י') והנכם היום ככוכבי השמים לרוב כמו שהאריך בזה הרב האלשיך זללה"ה ועל כן אמר להם, לך ולזרעך כי להם נתן תיכף חיות קדושת הארץ ולזרעם אחריהם הורישם גם גוף גשמיות הארץ אחר שנתרבו ככוכבי השמים. ולזה אמר: והקמתי את השבועה אשר נשבעתי וגו' והרביתי את זרעך וגו'. כי הנה בעת השבועה הראשונה שנשבע הקב"ה לאברהם על ירושת הארץ לא נאמר לך ולזרעך כי אם לזרעך לבד והיתה הכוונה על יצחק והטעם נראה לומר על פי מה שאמרו חז"ל מה סבורין ישראל שיכנסו לארץ ערלים וכו' וכן אברהם כל עוד שלא מל עצמו לא נתן לו הקב"ה את חיות הקדושה הפנימית של הארץ עד אחר שאמר לו התהלך לפני והיה תמים וגו' עד והקימותי את בריתי ביני וביניך ונתתי לך ולזרעך וגו', כי על ידי המילה תזכה לירושת הארץ אתה בפנימיות

וזרעך בגשמיות והכל אחר המילה כמבואר בזוה"ק (חלק צ"ג). על פסוק (ישעיה ס', כ"א) ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ שירושת הארץ תלוי בבחינת צדיק שהוא בחינת הברית כנודע. אבל השבועה לא היה רק על יצחק ועל כן אמר לו כאן והקמותי את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך שהוא ליתן לך את הארץ והוא חיות הרוחנית של הארץ אבל גוף גשמיות הארץ עדיין לא אתן לך. עד אחר;

(ד) והרביתי את זרעך ככוכבי השמים אז ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ כי לזרעך אתן גם גוף גשמיות הארץ התחתונה לא חיות הרוחנית שלה לבד ועל כן והתברכו בהם כל גויי הארץ מה שאין כן אם לא יהיה להם כי אם בחינת הרוחנית לא יתברכו בהם גויי הארצות כי הם לא ידעו ולא יבחנו במעלות הרוחניות, והארץ הזאת אתן להם:

והארץ אשר אתם עוברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים
ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה